

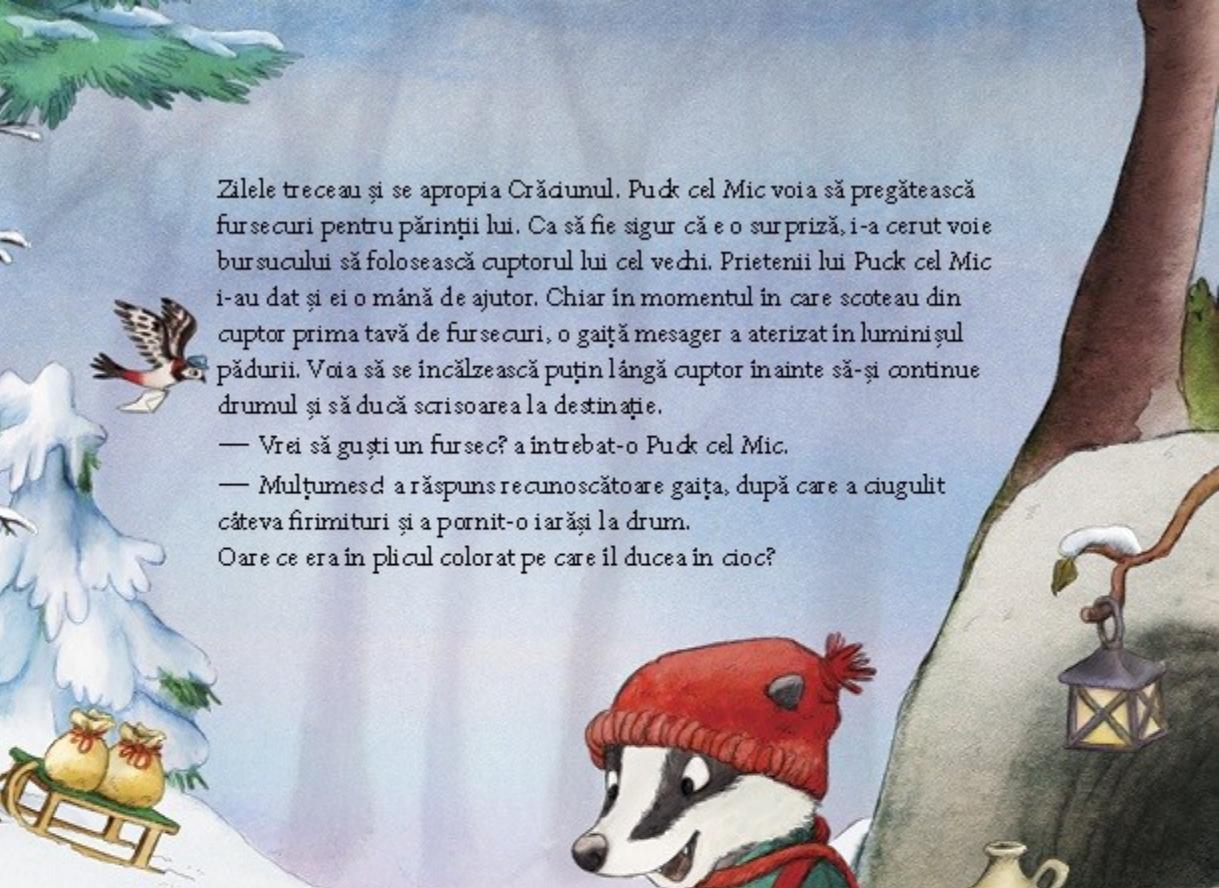

Puck cel Mic aștepta Crăciunul cu mare nerăbdare. El și prietenii lui decupau steluțe din hârtie pe care le lipeau pe fereastră. În timp ce împodobeau fereastra, Puck cel Mic vedea păsările care livrau scrisorile în pădure. Drept răsplătită, păsările primeau grăunțe, fructe și orice altceva își doreau să mănânce. În perioada sărbătorilor, Puck cel Mic le vedea mereu zburând cu scrisorile de Crăciun în cioc, dar niciuna dintre acestea nu era pentru el!

— Of, ce mult imi doresc să primeșc și eu o scrisoare de Crăciun! a spus el în cete, apoi a oftat.

Zilele trecuse și se apropiă Crăciunul. Puck cel Mic voia să pregătească fursecuri pentru părinții lui. Ca să fie sigur că e o surpriză, i-a cerut voie bursucului să folosească cuptorul lui cel vechi. Prietenii lui Puck cel Mic i-au dat și ei o mână de ajutor. Chiar în momentul în care scotea din cuptor prima tavă de fursecuri, o gaiță mesager a aterizat în luminișul pădurii. Voia să se încâlzească puțin lângă cuptor înainte să-și continue drumul și să du că scrisoarea la destinație.

— Vrei să guști un fursec? a întrebat-o Puck cel Mic.

— Mulțumesc! a răspuns recunoscătoare gaița, după care a ciugulit câteva firmituri și a pornit-o iarăși la drum.

Oare ce era în plicul colorat pe care il ducea în cioc?

Iată că a venit, în sfârșit, Ajunul Crăciunului! Mama raton l-a trimis pe Puck cel Mic afară, ca să facă un om de zăpadă împreună cu prietenii lui. În timp ce Puck cel Mic era foarte atent la omul de zăpadă, s-a auzit deodată un puiut vesel.

— Părțieeeeeee!

Ceva se vedea coborând în viteză de pe părție și indreptându-se spre cei trei prieteni...

Oare ce era? A aterizat și s-a oprit exact la picioarele lui Puck cel Mic.

Era o scrisoare! Iar lângă ea răcea o pitulice epuizată. Micuța pasăre folosise plicul pe post de săniuță și se dăduse pe părția acoperită de gheță ca stidă! Puck cel Mic a luat cu grijă scrisoarea și pasărea, apoi a intrat în casă.

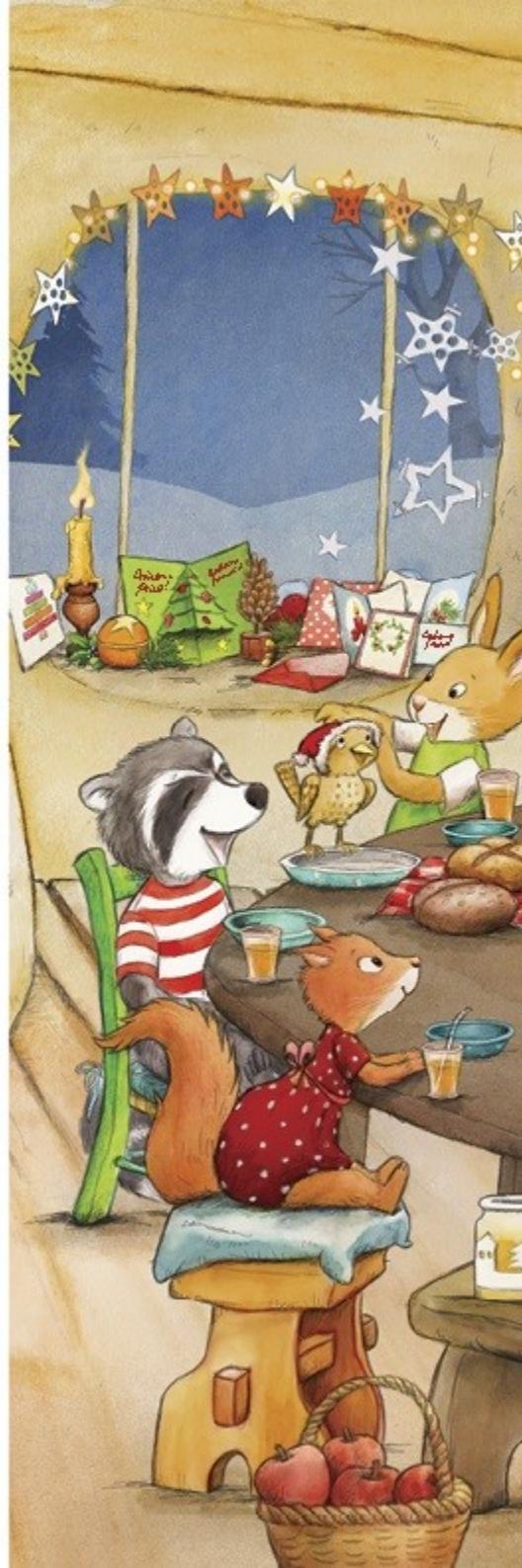

Dragul meu Puck cel Mare,

*Îmi amintesc că, atunci când eram de vârstă
ta, nu-mi doream să mi se spună că sunt mic.
De aceea eu îți spun „raton mare“.
Îți doresc un Crăciun minunat!
Mulțe salutări mamei tale și lui tata raton.
Te imbrățișez ază cu drag,
Unchiul Mustăță-Lungi.*

Puck cel Mic a chicotit și a spus fericit:
— Și eu te imbrățișez, un chiule! Apoi a
așezat felicitarea pe pervazul ferestrei, lângă
celelalte primite de familie.
— Iar acum, hai deță să sărbătorim
Crăciunul! a spus mama raton, și toată
lumea s-a așezat la masă.
Micuța pitulice a sărbătorit și ea împreună
cu ei.
Cât despre Puck cel Mic, știi ce făcea?
El era cel mai fericit din lume, pentru că
i se îndeplinise dorința de Crăciun!

Weihnachtsbaum

Weihnachtsbaum

Christkindl
Ankunft

Până la Crăciun nu mai era mult, iar micul raton avea o singură dorință să primească și el o scrisoare care să fie doar pentru el. Iar pe plic să scrie: *Lui Puck cel Mic, micul raton*. și mai dorea să scoată el singur scrisoarea din plic.

Pentru că era perioada Crăciunului, familia de rătoni primea mereu câte o scrisoare la căsuța din grădină.

Însă Puck cel Mic nu primea nicio scrisoare care să-i fie adresată doar lui. Felicitările frumoase și scrisorile primite de familie stăteau alinate la fereastră pe pervaz. Toate se încheiau cu: *Multe sănătări și micilor rătoni*.

Asta era tot.

